

**Определение № 201 от 1.04.2011 г. на ВКС по ч. гр. д. №
71/2011 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Мими
Фурнаджиева**

[чл. 40, ал. 1 ГПК](#)

Посочването на съдебен адресат обаче не означава забрана за връчване на съобщенията по делото на друго лице, освен посоченото като съдебен адресат, нито ограничава дадените в ГПК възможности връчването да бъде извършено чрез друго лице. Дори и при наличието на хипотезата на [чл. 40 ГПК](#) връчването може да стане по правилата на [чл. 46 ГПК](#) и при съблюдаване на изчерпателно определения в този текст кръг лица, които са съгласни и могат да приемат връчването на съобщението - всеки пълнолетен от домашните на лицето или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата, с изключение на лица, които участват по делото като насрещна страна или лицата по [чл. 46, ал. 3 ГПК](#).

Производството е по реда на [чл. 278, ал. 1](#) във връзка с [чл. 274, ал. 2, изр. второ ГПК](#).

Образувано е по частната жалба на Бонка Й. Р. със съдебен адресат Б. В. от[населено място], чрез процесуалния ѝ представител адв. С. Б., против определение № 4 от 7 януари 2011 г., постановено по гр. д. № 1755 по описа на четвърто гражданско отделение на ВКС за 2009 г., с което производството по делото е прекратено.

В жалбата се сочи, че атакуваното определение е неправилно и необосновано, защото жалбоподателката е посочила лице в седалището на съда, на което да бъдат връчвани съобщенията, а в призовката с дадените указания на ВКС липсва означение на съдебния адресат - Б. В. и съобщението не е получено от съдебния адресат; призовката е получена от някакво лице Т. Л. - лице от адреса, като в нарушение на [чл. 40, ал. 1 ГПК](#) ВКС е приел, че призовката с дадените указания е надлежно връчена.

Ответниците А. А. Г. и Диана Е. Г. - двамата от[населено място], чрез процесуалния си представител адв. И. И., в отговор по реда на [чл. 276, ал. 1 ГПК](#) поддържат доводи за неоснователност на жалбата.

Частната жалба е подадена в срока по [чл. 275, ал. 1 ГПК](#).

С атакуваното определение касационният съд приел, че страната е уведомена на посочения от нея съдебен адрес за дадените ѝ указания да посочи адрес за призоваване на ответника Ц. М. Р., но в законния срок не е отстранила констатираната нередовност на молбата за отмяна.

Частната жалба е неоснователна.

Относимите обстоятелства са следните:

В молбата за отмяна на влязло в сила решение е посочен съдебен адрес в[населено място], семейство Б. В.. С протоколно определение от 7 октомври 2010 г. съставът на касационния съд е оставил молбата без движение с указание молителката Бонка Р. в седмичен срок от получаване на съобщението да посочи адрес за призоваване на ответника Ц. М. Р.. Препис от протокола е изпратен до Бонка Р. със съдебен адрес[населено място], [жк], бл. 147, ет. 9, ап. 48, без в съобщението да е отразено името на съдебния адресат. Съобщението е прието на 3 ноември 2010 г. от лицето Т. Л. с отбелязването, че е лице от адреса. В указания в съобщението срок недостатъците на молбата за отмяна не са отстранени.

Според правилото на [чл. 40 ГПК](#), страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в страната. Посочването на съдебен адресат обаче не означава забрана за връчване на съобщенията по делото на друго лице, освен посоченото като съдебен адресат, нито ограничава дадените в ГПК възможности връчването да бъде извършено чрез друго лице. Дори и при наличието на хипотезата на [чл. 40 ГПК](#) връчването може да стане по правилата на [чл. 46 ГПК](#) и при съблюдаване на изчерпателно определения в този текст кръг лица, които са съгласни и могат да приемат връчването на съобщението - всеки пълнолетен от домашните на лицето или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата, с изключение на лица, които участват по делото като насрещна страна или лицата по [чл. 46, ал. 3 ГПК](#). Според правилото на ал. 4 на [чл. 46 ГПК](#), с получаването на съобщението от другото лице се смята, че

връчването е извършено на адресата. Тази установена презумпция е оборима - адресатът може да я обори само като поиска възстановяване на срока за това, че е отсъствал от адреса и не е могъл да узнае своевременно за връчването.

В процесния случай връчването е било извършено на лице, което е от адреса. Пропускът на съда да посочи в съобщението изрично името на съдебния адресат не е опорочило връчването, тъй като съобщението е прието от лице от посочения адрес, на който пребивава и съдебния адресат, както е видно и от съобщението за атакуваното определение, получено от съдебния адресат на посочения адрес. Предвид посочените съображения следва да се приеме, че съставът на касационния съд е приложил закона точно.

Мотивиран от изложеното, Върховният касационен съд, състав на четвърто гражданско отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 4 от 7 януари 2011 г., постановено по гр. д. № 1755 по описа на четвърто гражданско отделение на ВКС за 2009 г.